

עפ"ג 51925/09/14 - מרדכי אלבז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 דצמבר 2014

עפ"ג 51925-09-14 אלבז(עציר) נ'

פרקליטות מחוז מרכז

לפני:

כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת דנה מרשק מרום

מרדכי אלבז (עציר)

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד שני דרי

ב"כ המשיבה עו"ד גלעד ארליך

המערער הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בימ"ש שלום ברמלה מיום 10.6.14, תיק פלילי 34409-06-13 (כב' השופטת ליאורה פרנקל) לפיו הורשע המערער (נאשם 4 בכתב האישום) בעקבות הודייתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 ו - 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

על המערער הוטלו 30 חודשי מאסר אשר ירוצו במצטבר ובחופף לעונש אותו הוא מרצה כיום,

29 חודשים ירוצו במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כיום בשים לב לכך שמרצה עונש מאסר בגין 2 אירועים אחרים וחודש ירוצה בחופף לעונש אותו מרצה כיום, 8 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים מיום שחרורו ממאסר בגין עבירות על פקודת הסמים המסוכנים, עבירות מסוג פשע או ניסיון לעבור עבירות כאמור, 6 חודשי מאסר על תנאי שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור עבירה על פקודתה סמים המסוכנים, עבירות מסוג עוון או ניסיון לעבור עבירות כאמור, פסילה מלקבל

עמוד 1

או להחזיק רישיון נהיגה מכל מין וסוג לתקופה של 8 חודשים, קנס כספי בסך של 7000 ₪.

העובדות

על פי כתב האישום פעל סוכן משטרת סמוי במטרה לרכוש סמים מסוכנים ובמסגרת פעילותו חבר לסוכן שוטר אשר הופעל כסוכן המכונה "יוסי". מעובדות האישום הראשון המתוקן בהן הודה המערער נכתב כי בין הנאשם 1 לסוכן קיימת הכרות רבת שנים. ביום 23.9.12 התנהלו מספר שיחות בין הנאשם 1 לבין הסוכן, שיחות טלפון שעסקו בניסיונות של נאשם 1 לאתר אקדח וסמים עבור הסוכן. הנאשם 1 אמר לסוכן שהאקדח יימסר בחינם אבל את הסמים יהיה עליו לשלם. השתלשלות העניינים הייתה כזו שתואמה רכישה של 40 גרם קוקאין במחיר של 400 ₪ לגרם ונוהלו מספר שיחות בין הגורמים המעורבים, בשלב זה לא הייתה מעורבות למערער.

בהמשך, הסוכן תיאם עם נאשם 2 ושותפו לצורך רכישת הסם וסוכם על מחיר הסם. בהמשך, נאשם 2 מסר לסוכן את מספר הטלפון של נאשם 3 ואמר לו לתאם עמו את מועד המפגש בביצוע עסקת הסמים. בהתאם למסוכם יצאו הסוכן ויוסי לפגישה עם הנאשם 3. כאשר הגיעו לנקודת המפגש במקום הסוכן ויוסי פגשו את הנאשם 3 ביחד עם המערער ואדם נוסף. המעורבים נסעו לכפר המכביה, בהמשך נסעו הסוכן ויוסי, הנאשם 3 והמערער יחד עם אדם נוסף ללוד, כאשר המערער נוהג במכוניתם של הנאשמים. לכשהגיעו בסמוך לרחוב דיזרעלי בעיר לוד שילם יוסי לנאשם 3 את הסך של 20,000 ₪ עבור הסמים, לאחר שנאשם 3 קיבל את הכסף הוא מסר אותו למערער שנכנס לבית סמוך. כעבור מספר דקות המערער הגיע ומסר לסוכן שקית המכילה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 39.21 גרם.

בגזר הדין צוין שהמערער הודה בכתב האישום המתוקן ולא הוצג הסדר לעניין העונש. בימ"ש קמא סקר את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשוא כתב האישום וקבע כי מתחם העונש ההולם המתייחס לכמות סם גדולה כמו המקרה דנן, העובדה שמדובר בסם קשה ובהתייחס לפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי מרכז בתיק 5694-02-14, מתחם הענישה הראוי נע בין 30 חודשי מאסר בפועל עד

ל - 60 חודשי מאסר.

נציין כבר כי לגבי הנאשם 3 נקבע מתחם עונש ההולם לאותן עבירות נשוא הערעור שנע בין 12 עד 40 חודשי מאסר בפועל.

ביהמ"ש קמא דן ביחס הראוי שבין המערער דכאן והנאשם 3 והיה מודע לכך שנאשם 3 הורשע בשני מקרים של סחר של סם מסוג קוקאין במועדים שונים במשקל כולל של 88.73 גרם.

כך גם ציין בימ"ש קמא שהוא ער לכך שלא ניתן לומר שעניינם של הנאשם 3 והמערער זהה לחלוטין בין השאר בשל העובדה שנאשם 3 לקח אחריות והודה בטרם שמיעת ראיות והמערער הודה לאחר שנשמעו ראיות.

ביהמ"ש היה מודע לכך שהמערער הורשע באירוע פלילי אחד בלבד וכמות הסם בה סחר הייתה קטנה יותר, כאמור במשקל של 39.21 גרם. כך גם ביהמ"ש קמא היה מודע לכך שמדובר במערער צעיר לימים, יליד 91, אשר לחובתו הרשעות קודמות שלא מאותו סוג, הוא ריצה בעבר עונשי מאסר ומרצה כיום עונש מאסר. ביהמ"ש קמא היה מודע לכך שהמערער נטל אחריות על ביצוע מעשיו והביע צער ובושה והכיר בכך שעשה טעות אשר מתבייש בה.

נימוקי הערעור

הערעור בעיקרו נשען על טענת עיקרון אחידות הענישה והכללים לקביעת מתחם ענישה הולם לפי תיקון 113. המערער סבור ששגה בימ"ש כאשר נתן ביטוי שונה בענישתו של המערער לעיקרון אחידות הענישה לכזה שאינו משווה בין נאשמים באותו אישום בחלקים שווים, אלא מחמיר באופן קיצוני שאינו מובן עם המערער. כן טוען המערער שלא ניתן ביטוי בגזה"ד בעיקרון אחידות הענישה ועיקרון הגמול, שכן חלקו של המערער והנאשם 3 באישום הראשון שווה והנאשם 3 אף הורשע בעבירה נוספת של סחר בסמים. בגזר הדין המתייחס לנאשם 3 נקבע מתחם עונש הולם לעבירות נשוא כתב האישום שבין 12 ל - 40 חודשי מאסר ואילו לגבי המערער נקבע מתחם שבין 30 ל - 60 חודשי מאסר בפועל, כשבסופו של יום הוטל עליו עונש של 34 חודשי מאסר בפועל. המערער הביע תמיהה על כך כיצד בימ"ש שדן בעניינם של מספר נאשמים בכתב אישום אחד קובע מספר מתחמי ענישה שונים. בנוסף טוען המערער שאמנם יש לו הרשעות קודמות אך לא בתחום הסמים ואילו לחובת נאשם 3 הרשעות קודמות בתחום הסמים.

נימוקי המשיבה

המשיבה סבורה שיש לדחות את הערעור. עוד טוענת המשיבה שהודית המערער באה בשלב מאוחר לאחר ניהול הוכחות ואין הדבר דומה להודיה בשלבים הראשונים של הדיון ולמעשה לא נחסך זמן שיפוטי בשל ההודאה.

באשר להבדל שבין המערער לבין נאשם 3, סבורה המשיבה שאין להשוות את שני המקרים שכן עונשו של הנאשם 3 נמוך מדי לטעמה. יש לציין כבר עתה כי ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש נדחה בתיק 42575-03-14 מיום 17.6.14 בהרכב בראשות כב' סגן הנשיא אברהם יעקב.

עוד טוענת המדינה שאין להשוות בין המערער לנאשם 3 מאחר שלמערער יש עבר פלילי מכביד לרבות נשיאת נשק ובריחה משוטרים כשפגז תאורה עליו תוך שהוא רוכב על אופנוע ללא רישיון.

תקופות המאסר שנשא המערער גדולה מתקופות המאסר שנשא נאשם 3 למרות שהוא צעיר בגילו מהנאשם 3. עוד טוענת המדינה שחלקו של המערער בעסקה והדומיננטיות שלו היא גדולה יותר מהמעורבות של נאשם 3 בעניין, שכן כפי שהובהר ברקע לעיל המערער הוא שבסופו של יום קיבל את ה - 20,000 ₪ תמורת הסמים והוא אשר נכנס לבית שבו היה מוכר הסם והביא את הסם. לכן הדומיננטיות שלו בעסקה היא משמעותית.

דיון והכרעה

לאחר שעיינו בהודעת הערעור ושמענו טענות הצדדים הגענו למסקנה שבנסיבותיו של תיק זה יש מקום להתערב בגזר הדין כפי שיובהר להלן. כך למשל מתחם הענישה שנקבע לאותה עבירה לנאשם 3 הוא בין 12 ל - 40 חודש ולגבי המערער על אותה עבירה באותו אישום נקבע מתחם של בין 30 ל - 60 חודשים. כך גם בימ"ש קמא לא התייחס לעובדה שהמערער לא הורשע בעבר בעבירת סמים ולנאשם 3 לעומתו יש עבירות קודמות של סמים.

באשר לנאשם 3, מדובר בשני אישומים דומים וסחר ב - 88 גרם לעומת המערער אשר הורשע בעבירה אחת של סחר בכמות של 39 גרם. על הנאשם 3 נגזרו 34 חודשי מאסר ואילו על המערער נגזרו 30 חודשי מאסר. ההפרש של 4 חודשי מאסר בין הנאשם 3 למערער אינו משקף לדעתנו את האבחנה הראויה בין שניהם על אף שהודיתו של המערער

באה בשלב מאוחר יותר וביהמ"ש הגדירו כדומיננטי ולמרות שנאשם 3 לקח על עצמו אחריות טרם נשמעו הראיות.
התוצאה היא שראינו לקבל את הערעור ולגזור על המערער 24 חודשי מאסר במצטבר לעונש שנשא במועד גזירת הדין
על ידי בימ"ש קמא.

יתר חלקי גזר הדין יוותרו בעינם.

ניתנה בתאריך 14 בדצמבר 2014

דנה מרשק מרום, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

אחיקם סטולר, שופט